

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Slovenskej republiky**, zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 36, zastúpeným JUDr. J. M., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ E. Š.**, bývajúcej v B., **2/ T. K.**, bývajúcej v B.B., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalobkyne F. M. a Z. M., bývajúcich v B., **o určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 27 C 35/2010, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2012 sp. zn. 6 Co 237/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Malacky rozsudkom zo 7. septembra 2011 č.k. 27 C 35/2010-222 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že pozemky v katastrálnom území B. (parcela č. X. – trvalé trávne porasty vo výmere X. m², parcela č. X. – orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X. – orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X. – orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X. – orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X. – orná pôda vo výmere X. m²) sú v jej vlastníctve, správe Slovenského pozemkového fondu. Súd prvého stupňa zároveň rozhodol o trovách konania.

Na odvolanie žalobkyne a vedľajších účastníkov Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. januára 2012 sp. zn. 6 Co 237/2011 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny; rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania.

Rozsudok odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy sa vecou a ňou v konaní uplatnenými argumentmi nezaoberali vôbec (resp. len okrajovo) a vec nesprávne právne posúdili, čo podľa názoru žalobkyne viedlo k odňatiu jej možnosti pred súdom konať a založilo prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Z týchto dôvodov žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote. Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal dovolací súd predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Vzal na zreteľ tiež § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Zohľadnil tiež § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V preskúmvanej veci zo spisu vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2012 sp. zn. 6 Co 237/2011 bol účastníkom doručovaný poštou. Z doručeníek, ktoré sú pripojené k pokynu na doručenie tohto rozhodnutia (č.l. 262 spisu) vyplýva, že právnej zástupkyňi žalovaných bol rozsudok doručený 3. februára 2012 a právnemu zástupcovi vedľajších účastníkov 6. februára 2012. Právnemu zástupcovi žalobkyne bol uvedený rozsudok doručovaný do vlastných rúk najskôr 2. februára 2012. Vzhľadom na neúspech tohto pokusu o doručenie bol tento rozsudok znovu doručovaný 3. februára 2012; keďže aj druhý pokus o doručenie bol neúspešný, bola zásielka uložená v ten istý deň na pošte. Právny zástupca žalobkyne prevzal túto zásielku osobne na pošte 8. februára 2012.

Keďže právnemu zástupcovi žalobkyne bol rozsudok odvolacieho súdu doručený 8. februára 2012, lehota jedného mesiaca na podanie dovolania uplynula 8. marca 2012 (štvrtok). To znamená, že dovolanie žalobkyne podané na pošte 13. marca 2012, bolo podané po uplynutí lehoty na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal otázkou vecnej opodstatnenosti tohto opravného prostriedku.

Žalobkyňa nebola v dovolacom konaní procesne úspešná. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalovaným (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd im nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. apríla 2012

JUDr. Emil Francisci, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková